

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Natalije Boričić, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Stešević Ratka i Tomić Dragice, kao članova vijeća uz učešće Cvijete Kilibarda, kao zapisničara u krivičnom predmetu protiv okrivljenog VOLKOV MOMČILA iz Podgorice zbog krivičnog djela prevrata iz čl. 244. st.3 u vezi st.1. Krivičnog zakonika i okrivljenog MILOŠEVIĆ SLOBODANA iz Podgorice, zbog krivičnog djela nesavjesan rad u privrednom poslovanju iz čl. 272. st.1. Krivičnog zakonika, postupajući po optužnici ODT Podgorica Kt.br. 924/06 od 09.11.2007 godine, koju je na glavnom pretresu, nakon odustanka ODT-a Podgorica od iste, zastupao punomoćnik oštećenog kao tužioca, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 06.07.2009 godine, u prisustvu zastupnika optužbe, okrivljenog Volkov Momčila, okrivljenog Milošević Slobodana i punomoćnika oštećenog, dana 07.07.2009 godine, nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je istog dana javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni:

VOLKOV MOMČILO od oca Mihaila i majke Jelena, rođ. Vukčević, rođen 23.10.1955. godine u Cetinju, sa prebivalištem u Podgorici, ul. Aerodromska br. 2a/3, završio srednju Elektrotehničku školu, zaposlen, oženjen, otac dvoje djece, loša materijalna situacija, vojsku služio 1973. godine u Zagrebu, državljanin CG, neosuđivan

MILOŠEVIĆ SLOBODAN, od oca Veljka i majke Dragice, rođ. Ivanović, rođen 28.09.1944. godine u Mateševu, opština Kolašin sa prebivalištem u Podgorici, Stari Aerodrom, ul. Cvijetna br. 10, završio Ekonomsku školu, penzioner, oženjen, otac dvoje djece, vojsku služio 1966. godine u Pljevljima, državljanin CG, neosuđivan

Na osnovu čl.363 st.1 tač.3 ZKP-a

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

Okrivljeni Volkov Momčilo kao vlasnik i direktor preduzeća "Lumex Mont" DOO Podgorica, tokom marta i aprila 2004. godine u Podgorici u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, lažnim prikazivanjem činjenica da je vlasnik poslovnog prostora površine 36 m² u stambenom objektu na parceli 132 b DUP "Nova Varoš" KO Podgorica I, parcela 2234, iako je znao da označena nepokretnost kod Područnog organa Direkcije za nekretnine u Podgorici nije upisana kao njegovo vlasništvo niti vlasništvo njegovog preduzeća, doveo u zabludu okrivljenog Milošević Slobodana, direktora oštećenog preduzeća "Simgor" DOO Podgorica da mu na štetu imovine tog preduzeća preda robu u vrijednosti od 4.759,00 € po otpremnici broj 350 od 15.04.2004. godine i time pribavio sebi imovinsku korist u iznosu od 4.759,00 €, kojom prilikom je okrivljeni Milošević Slobodan kao odgovorno lice u privrednom društvu-direktor DOO "Simgor" Podgorica očigledno nesavjesno poslovao i time iz nehata tom privrednom društvu prouzrokovao štetu u iznosu od 4.759,00 € na način što je sa okrivljenim Volkov Momčilom radi obezbeđenja naplate potraživanja zaključio ugovor o prenosu prava svojine hipotekom kojom se preduzeće "Lumex Mont" kao dužnik, radi obezbeđenja naplate potraživanja u iznosu od 5.000 € sa rokom vraćanja od šest mjeseci za preuzetu robu od povjerioca, oštećeno preduzeće "Simgor" DOO Podgorica, obavezuje da prenese pravo svojine na povjerioca na označenom poslovnom prostoru površine 36m² u stambenom objektu na parceli 132 B DUP Nova Varoš KO Podgorica I, parcela 2234, a da prethodno nije provjerio da li je označena nepokretnost vlasništvo okrivljenog Volkova ili njegovog preduzeća, iako je od člana Odbora direktora DOO "Simgor" Blagoja Stošića dobio nalog da prije zaključenja ugovora provjeri dokaz o vlasništvu na predmetnoj nepokretnosti

- čime bi okrivljeni Volkov Momčilo izvršio krivično djelo prevara iz čl. 244. st.3. u vezi st.1. Krivičnog zakonika, a okrivljeni Milošević Slobodan krivično djelo nesavjestan rad u privrednom poslovanju iz čl. 272. st.1 Krivičnog zakonika.

Oštećeni "Simgor" DOO Podgorica se upućuje na parnicu radi ostvarenja imovinsko pravnog zahtjeva.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret oštećenog kao tužioca.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom ODT-a Podgorica Kt.br.924/06 od 09.11.2007 godine okrivljenom Volkov Momčilu je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela prevara iz čl.244

st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, a okrivljenom Milošević Slobodanu izvršenje krivičnog djela nesavjestan rad u privrednom poslovanju iz čl.272 st.1 Krivičnog zakonika, pri čemu je zastupnik optužbe u završnoj riječi izjavio da u toku dokaznog postupka nije dokazano da je okrivljeni Volkov Momčilo, lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu okrivljenog Miloševića, a u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist. Naime, on je za kupljenu robu u aprilu 2004 godine predao šest ovlašćenja za naplatu, nadajući se da će imati sredstava na svom žiro računu. Međutim, dalje je istakao da, kada je saznao da neće doći do realizacije ugovora sa Evropskom agencijom on, radi obezbedenja naplate, sa okrivljenim Milošević Slobodanom, tadašnjim direktorom oštećenog preduzeća zaključuje ugovor o hipoteci. U trenutku zaključenja ugovora on smatra da će mu poslovni prostor koji je predmet ugovora pripasti, a po osnovu ugovora koji je imao sa preduzećem "Mizoli", ističući da tek kasnije nakon zaključenja ugovora dolazi do problema u poslovanju sa preduzećem "Mizomi", da se vodi postupak pred Privrednim sudom, te iz tih razloga nije uknjižen kao vlasnik poslovnog prostora. U odnosu na okrivljenog Miloševića istakao je da u toku dokaznog postupka je utvrđeno da je on bio direktor preduzeća, da je sačinio ugovor o hipoteci radi obezbedenja plaćanja, preuzeo šest ovlašćenja za naplatu, i predao ih je, kako je to navela svjedok Ivanović Dragica računovodstvu svoga preduzeća, te da se svjedok Ivanović Dragica izjasnila da je ona kao službenik računovodstva preuzela ovlašćenja, da su ovlašćenja bila uredno potpisana i ovjerena od strane Volkova, te da u slučaju da nešto nije bilo u redu sa ovlašćenjima, ona bi ovlašćenja vratila okrivljenom Miloševiću i upozorila ga na eventualne nedostatke. Istakao je da je u toku dokaznog postupka takode utvrđeno da okrivljeni Milošević od juna 2004 godine, dakle dva mjeseca nakon zaključenja ugovora više nije bio direktor oštećenog preduzeća i nije mogao preduzimati nikakve radnje u interesu preduzeća, navodeći da se ovlašćeni predstavnik oštećenog preduzeća na glavnom pretresu izjasnio da je ovlašćenja za naplatu, a nakon provjere dokumentacije preduzeća predao Ivanović Dragici u oktobru 2005 godine kako bi ista pokušala da realizuje ta ovlašćenja, dakle godinu dana nakon dospjeća zadnjeg ovlašćenja. Imajući ovo u vidu, istakao je da optužba ima stav da okrivljeni Milošević Slobodan nije nesavjesno poslova u smislu elementa bića krivičnog djela stavljeno mu na teret jer se pod nesavjesnim poslovanjem kao elementom bića krivičnog djela stavljenog mu na teret okrivljenog Miloševiću smatra nemarnost koja prelazi običnu nemarnost, iz kojih razloga je odustao od daljeg krivičnog gonjenja protiv okrivljenog Volkov Momčila i Milošević Slobodana, jer nema dokaza da su izvršili krivično djelo stavljeno im na teret optužnicom.

Na glavnom pretresu održanom dana 06.07.2009 godine, ovlašćeni predstavnik oštećenog "Simgora"DOO iz Podgorice je, nakon odustanka državnog tužioca od optužnice, shodno čl.60 ZKP-a izjavio da nastavlja krivično gonjenje protiv okrivljenih po istoj optužnici, pa je istakao da preduzeće DOO "Vumeks Mont", prema nalazu vještaka Boričić Borke od 01.01.2004 godine na žiro računu nema

knjigovodstvenih promjena, odnosno nema uplata i isplata sredstava, da je ugovor o hipoteci ovjeren 04.03.2004 godine, znači dva mjeseca kasnije, što znači da je okrivljeni Volkov namjerno izdao ovlašćenja i ako je znao da na njegovom računu nema sredstava, a uvjerali smo se da ih i kasnije nije bilo. Dalje je istakao da je Volkov ponudio u zalogu nekretninu za koju ne posjeduje list nepokretnosti što je utvrđeno na glavnom pretresu, pa smatra da je iz navedenih razloga očigledno da je isti izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret optužnim aktom. U odnosu na okrivljenog Milošević Slobodana istakao je da je isti dana 04.03.2004 godine i pored naredbe ovlašćenih lica iz Vranja da se utvrdi, po listu nepokretnosti, da li je Volkov Momčilo, odnosno DOO Vumeks Mont vlasnik nekretnina koje su navedene u ugovoru o zalozi, ovjerio ugovor svjestan i znajući da list nepokretnosti za založene nepokretnosti ne postoji, pa smatra da je isti ovim radnjama izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret optužnim aktom. Na veo je da nije tačno da je predstavnik oštećenog dao svjedoku Ivanović Dragici ovlašćenja za naplatu jer je ista prije podnošenja krivične prijave donijela ovlašćenom predstavniku radi preduzimanja neophodnih radnji predmetna ovlašćenja, kao i da je svjedok Ivanović Dragica u više navrata, kako je kazala ovlašćenom predstavniku oštećenog, za godinu dana prije podnošenja krivične prijave pokušavala da naplati novac po ovlašćenjima, a iz razloga korektnosti je sa okrivljenima pokušavala da dode do dogovora i uplate predmetnih sredstava pa je, obzirom na navedeno, istakla da je očigledno da se u radnjama okrivljenih nalaze obilježja bića krivičnih djela stavljenim im na teret optužnim aktom, zbog čega je predložio da se isti oglase odgovornim za krivična djela i izrekne im se adekvatna krivična sankcija i postavio imovinskopravni zahtjev u iznosu od 4.759,00 € sa pripadajućom kamatom od 19.10.2005 godine kao dana podnošenja krivične prijave, obzirom da uzeta roba od strane preduzeća DOO "Vukems Mont" ni do danas nije plaćena.

Okrivljeni Volkov Momčilo je usvojoj odbrani na glavnom pretresu u bitnom naveo da je u ul. Vaka Đurovića, kao vlasnik preduzeća Lumex Mont, sa firmom Mizomi iz Podgorice tokom 2003 godine ugovorio izgradnju stanova, koja zgrada se nalazi u blizini gimnazije Slobodan Škerović, ističući da je jedno vrijeme sve funkcionisalo normalno dok se nijesu pojavili problemi za jedan od spratova i to kod investitora zbog nemogućnosti dobijanja građevinske dozvole, te da je u momentu kada je zgrada bila u grubim završnim radovima i pojavila se potreba za opremanje stanova, počeo da pregovara sa raznim firmama za eleksoranu bravariju, kuhinje, parket, sanitarije, keramiku, pa je razgovarao sa firmom Simgor u vezi kuhinje i plakara u kompezacionom smislu. Istakao je da je od "Simgora" posle tog razgovora uzeo robu u vrijednosti od oko 4.000,00 € odnosno, bio je iznos ispod 5.000,00 €, te da zgrada nije bila uknjižena jer radovi nijesu bili završeni, pa u tom momentu pregovaranja nije bilo moguće da se stambeno poslovni prostor koji bi bio garancija za preuzetu robu i dalje opremanje u kompenzacionom smislu prevede na "Simgor", a u tom pravcu su pismeno sačinili ugovor sa Simgorom koji je i potpisao, ističući da u ugovoru

stoji da Simgoru predaju poslovni prostor kao garanciju za preuzetu robu, pri čemu je imao vlasništvo 33% kompletne zgrade koju je ugovorio zajedno sa firmom Mizomi, te da je u ugovoru sa tom firmom precizirano koji su njegovi stanovi i poslovni prostori, koji ugovor nije ovjeren kod suda jer postoji pečat firme, a ugovor sa Simgorom jeste, a kasnije je ovjeren još jedan ugovor o preuzimanju već preuzetih obaveza u vezi nekog betona i materijala. Naveo je da je firmi Simgor izdao i određene garancije, ne sjeća se tačno da li su ovlašćenja ili akceptni nalozi ali misli da su ovlašćenja, a kako je propao jedan projekat koji je bio izvjestan nije imao sredstava na računu i tada je rekao da se ta ovlašćenja koja je izdao ne koriste, da ih firma Simgor skloni, nakon čega je zaključen ugovor sa firmom Simgor kao garancija za poslovni prostor, pojašnjavajući da sa firmom Mizomi postoji spor u vezi njegovog vlasništva u toj zgradi i taj spor je u toku pred Privrednim sudom u Podgorici. Pojasnio je da je za preuzetu robu garantovao poslovnim prostorom koji mu je pripadao ali nije bio uveden u katastar na njegovo ime, te da se prilikom preuzimanja robe dogovarao sa Milošević Slobodanom iz "Simgor" preduzeća koji je uvijek kontaktirao svoju računovodstvenu službu. Naglasio je da u momentu zaključenja ugovora sa Simgorom nije imao problema sa preduzećem Mizomi oko vlasništva, već isti nastupaju tek kasnije, zbog čega je spor još uvijek aktuelan kod Privrednog suda. Istakao je da, u momentu kada je zaključio ugovor sa Simgorom, očekivao je priliv sredstava na računu, a kako ugovoreni posao sa Evropskom agencijom za rekonstrukciju na iznos od 24.000,00 €, nije uspio, sačinio je ugovor sa firmom Simgor u vezi poslovnog prostora, a kada je ugovarao sa Milošević Slobodanom, kao garanciju za plaćanje navedenog duga, isti je imao na uvid ugovore sa Mizomijem i projektnu dokumentaciju. U završnoj riječi je tražio od suda da ga oslobodi od optužbe, da samo osjeća grižu savjest što nije vratio navedeni dug, jer ni sada nije u materijalnoj situaciji, a čim bude u mogućnosti vratiće ga.

Okrivljeni Milošević Slobodan je u svojoj odbrani na glavnom pretresu naveo da ostaje u svemu kao na zapisniku od 29.05.2006 godine, kada je u bitnom naveo da je tokom 2003 godine, obavljajući poslove direktora DOO "Simgor" Podgorica u toj firmi došao Volkov, građevinski preduzimač, koji mu je saopštio da ima stanove u svom vlasništvu u zgradi koja se nalazi pored gimnazije, ali da ih ne može uknjižiti kao vlasnik u katastar, obzirom da su stanovi u izgradnji. Zamolio ga je da mu da kredit u iznosu od 5.000,00 € u robi - namještaja iz te firme, pa je nakon što se uvjerio od prijatelja Mićka Vukotića da Volkov izvodi radove na toj zgradi i da će imati nekoliko stanova po izvođenju radova, tražio da se taj ugovor ovjeri kod suda, a po instrukcijama koje je dobio od šefa pravne službe Stošić Blagoja iz Vranja, te da je sa Volkovom sačinio ugovor u kojem je kao obezbeđenje i gradancija da će izmiriti dug po osnovu preuzete robe upisan stan u izgradnji, ističući da je Volkov dao i šest naloga za prenos kao obezbeđenje za preuzetu robu i obećao da će dug izmiriti u roku od šest mjeseci. Predmetni ugovor je nakon ovjere predat administraciji o čemu je ona dalje trebala da vodi računa, navodeći da toga čovjeka nikada nije vidio, a par mjeseci

nakon potpisivanja ugovora je saznao da je Volkov uhapšen zbog trgovine ljudima, kao i da se nakon toga sestra Volkova interesovala, molila da se ne podnosi krivična prijava i garantovala da će dug biti izmiren u najkraćem roku. Istakao je da je 2,3 mjeseca kasnije smijenjen sa mjesta direktora i postavljen za zamjenika direktora, a od oktobra 2005 godine je u penziji, pojašnjavajući da mu Volkov nije mogao dostaviti dokaz o vlasništvu tog stana, obzirom da je isti bio u izgradnji, ali je za izmirenje obaveze prema "Simgoru" veća garancija bila 6 naloga i pečat njegove firme, dodajući na pretresu da je o svemu upoznao računovodstvo svoje firme dao im dokumentaciju vezanu za ugovor, koja je, po njegovom uvjerenju bila valjana, a kako je kasnije smijenjen sa mjesta direktora i postavljen za zamjenika, nije mogao nikakvu dokumentaciju dobiti na uvid, niti je mogao da reaguje u vezi duga. Misli da mu je Volkov pokazao ugovore između Mizomija i firme Lumex Mont, sa sadržajem istog je upoznat, navodeći da je smijenjen sa mjesta direktora 08.06.2004 godine, a tužba je podnijeta 2006 godine, kao i da je u momentu zaključenja ugovora imao ovlaštenja bez ograničenja za zaključivanje svih poslova, a da je, nakon zaključenja ugovora sa firmom Lumex Mont i Volkov Momčilom istoga dana predao spise Dragici Ivanović u računovodstvo, napominjući da tada nije postojala pravna služba. Prije zaključenja ugovora je kontaktirao Stošić Blagoja, šefa pravne službe, koji mu je dao instrukcije i rekao da stavi hipoteku, a dok je bio direktor, nikakve obavezujuće naloge nije dobijao od Simpa iz Vranja. Istakao je da je doživio veliki stres kako zbog sebe tako i zbog svoje porodice. U završnoj riječi je tražio oslobađajuću presudu iz razloga što smatra da nije izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, ističući da dug prema Simgoru od strane Volkov Momčila još uvijek postoji, napominjući da je blagovremeno reagovao "Simgor" za navedeni dug prema Volkovu, mogao se naplatiti u iznosu koji je naveden.

U dokaznom postupku sud je proveo dokaze saslušanjem ovlaštenog predstavnika oštećenog preduzeća "Simgor" Podgorica Božović Sretena, čitanjem ugovora o prenosu prava svojine zaključen 03.03.2004 godine između Simgor Podgorica i Lumex Mont Podgorica, izvršio uvid u analitičku karticu DOO Simgor Podgorica od 26.03.2007 godine, čitanjem izvještaja Uprave za nekretnine PJ Podgorica br. 958-101-292/07 od 30.10.2007, čitanjem potvrde o registraciji društva sa ograničenom odgovornošću DOO Simgor od 11.06.2004 godine, izvršio uvid u račun br. 350 od 15.04.2004 godine, čitanjem izvoda iz KE za okrivljenog Milošević Slboodana dostavljen od Uprave policije OB Kolašin od 20.11.2008 godine, čitanjem izvoda iz KE za okrivljenog Volkov Momčila dostavljen od Uprave policije Ispostava Cetinje od 21.01.2009 godine, izvršio uvid u list nepokretnosti izdat od Uprave za nekretnine PJ Podgorica br. 4317 od 29.10.2007 godine, saslušanjem svjedoka Ivanović Dragice, čitanjem izvještaja Centralne banke Crne Gore-Sektora za platni promet br. 05-5838/2 od 01.12.2006 godine i čitanjem nalaza i mišljenje vještaka finansijske struke Borke Boričić br. 06/191 od 12.12.2006. godine. Sud je opozvao rješenje o provođenju dokaza saslušanjem vještaka finansijske struke Borke Boričić.

Ovlašćeni predstnik oštećenog preduzeća "Simgor" Podgorica, Božović Sreten je na glavnom pretresu istakao da ostaje u svemu kao na zapisniku od 14.09.2006 godine, kada je u bitnom naveo da je u vezi duga koji se odnosi na predmetni ugovor, sestra okrivljenog Volkova dolazila kod njega da razgovara i obećavala da će isti izmiriti čim joj brat izađe iz pritvora, da je na to obećanje čekano pola godine, te da je imao ovlašćenja koja su bila potrebna radi naplate tog duga i da ih je dao knjigovođi da ih dostavi banci na realizaciju, koja joj je odgovorila da nema žiro računa u toj banci i da je to nemoguće izvršiti. Dalje je naveo da u dokumentaciji koja postoji u "Simgoru" nije našao ugovor o vlasništvu na predmetnom poslovnom prostoru, kojim Volkov garantuje svoj dug, te da u dokumentaciji koja je dostavljena uz krivičnu prijavu na kopiji ugovora o prenosu prava svojine stoji konstatacija-saglasnost od strane osnivača iz Vranja kompanije AD "Simpo" koju je potpisao direktor kompanije Stošić Blagoje, ali je trebalo unijeti tačne podatke o vlasniku firme i provjeriti dokaz o vlasništvu na stanu - poslovnom prostoru. Prije podnošenja krivične prijave, naveo je da su u Direkciju za nekretnine provjeravali da li ima nekretnina upisanih na ime Volkov Momčila koji bi odgovarali podacima iz ugovora, kada je utvrđeno da istih nema. Istakao je da je predmetni ugovor bio jedini koji je bio obezbijeden ugovorom o hipoteci, kao i da se pridružuje krivičnom godnjenju i postavlja imovinskopравни zahtjev u iznosu od 4.759,00 €, sa kamatom počev od 15.10.2004 godine. Naveo je da akceptni nalozi postoje u predmetu, a radi se o šest ovlašćenja.

Svjedok Ivanović Dragica je na glavnom pretresu istakla da u svemu ostaje pri iskazu datom na zapisniku dana 14.09.2006 godine, kada je u bitnom navela da je kao zaposleni knjigovođa u preduzeću "Simgor" u saznanju da je Milošević Slobodan kao direktor "Simgora" zaključio ugovor o kupoprodaji namještaja sa Volkov Momčilom i da je od pravne službe "Simpa" Vranje tražio odobrenje da se taj ugovor realizuje tj. da se utvrdi da li je ugovor validan ili nije, ističući da mu nije poznat odgovor u vezi toga, te da mu je poslije određenog vremena dostavljeno ovlašćenje preduzeća "Lunex Mont" kao i ugovor da se zavede i aktivira. Međutim, kako Volkov nije plaćao svoja dugovanja otišla je u banku, mislim da je bila Montenegro banka, kada joj je rečeno da isti nema žiro račun u toj banci ili da nema sredstava na račun, nije sigurna, te da usled toga ne mogu da prime ovlašćenje. Istakla je da je sestra Volkov Momčila, Maca Popović obećala da će preuzeti bratov dug, obzirom da je Volkov bio u zatvoru, međutim dug još uvijek nije izmiren. Pojasnila je da se prilikom sklapanja novih ugovora u firmi kao obezbeđenje tražilo jedino da je radnik koji uzima robu u toj firmi, u stalnom radnom odnosu, te da se nije tražilo kao sredstvo obezbeđenja, hipoteka, kao i da je u konkretnom slučaju to bilo dodatno obezbeđenje ugovora. Za 2004 godinu kada je urađen završni račun i revizija, istakla je da nijesu postojale primjedbe u vezi tih ugovora, navodeći da joj nije poznato da je u odnosu na predmetni ugovor Milošević pribavio sebi bilo kakvu korist, dodajući na pretresu

da se sjeća da je Milošević uputio ugovor i matičnoj kući u Vranju radi davanja saglasnosti i da je dobio potvrđen odgovor. Posle određenog vremena, kako nije dolazila ni jedna uplata po tom računu ovlašćenja je ponijela lično u NLB banku ili Montenegro banku ne zna tačno koja je bila i službenik - šalterski radnik joj je rekao da račun nije validan i da sredstava na računu nema, a nijesu postojali nalozi za naplatu već su postojala samo ta ovlašćenja, navodeći, što se tiče samih ovlašćenja da su bila potpuno ispravna sa pečatom i potpuno regularna da se na osnovu njih naplati firma, te da u slučaju da je bilo nedostataka, ovlašćenja bi bila vraćena direktoru, pojašnjavajući da je bilo još par slučajeva koji su dostavili ovlašćenja kao garanciju, a te osobe su redovno izmirili svoje obaveze, a koliko se sjeća, nije bilo obezbjeđenja hipotekom, navodeći dalje, da je ugovor o hipoteci predala pravnoj službi.

Iz ugovora o prenosu prava svojine zaključen 03.03.2004 godine između Simgor Podgorica i Lumex Mont Podgorica, utvrđeno je da se "Lumex Mont" Podgorica, kao zajmoprimac-dužnik obavezao da prenese pravo svojine na poslovnom prostoru površine 36 m² na parceli 132b DUP " Nova varoš" KO Podgorica I, parcela 2234, br.poslovnog prostora 4, po sudskom ugovoru 21435, na "Simgor" Podgorica, kao zajmodavca-povjerioca radi naplate potraživanja u iznosu od 5.000,00 € sa rokom od 6 mjeseci, da se prenos vrši radi obezbjeđenja potraživanja koje je nastalo po osnovu isporučene opreme, te da ako dužnik po dospelosti ne izmiri potraživanje u cjelosti dužan je povjeriocu predati prostor u roku od 15 dana po isteku hipoteke.

Uvidom u analitičku karticu DOO Simgor Podgorica od 26.03.2007 godine, utvrđeno je da dugovanja DOO "Lumex Mont" Podgorica prema DOO "Simgor" Podgorica čine novčani iznos od 4.759,57 €.

Iz izvještaja Uprave za nekretnine PJ Podgorica br. 958-101-292/07 od 30.10.2007 godine, uvrđeno je da se na kat. parceli 2234/5 KO Podgorica nalazi stambeno poslovna zgrada, vlasništvo DOO "Mimoza", te da Volkov Momčilo nije evidentiran kao vlasnik nijednog posebnog dijela navedene stambene poslovne zgrade.

Uvidom u potvrdu o registraciji društva sa ograničenom odgovornošću DOO Simgor od 11.06.2004. godine, utvrđeno je da je registrovano 10.06.2004 godine, da je osnivač društva kompanija "Simpo"A.D., a datum donošenja osnivačkog akta je 15.07.1999 godine.

Uvidom u račun br. 350 od 15.04.2004 godine utvrđeno je da je DOO "Simgor" kao prodavac izdao DOO"Lumex Mont" kao kupcu robu u vrijednosti od 4.759,00 €.

Iz izvještaja Centralne banke Crne Gore-Sektora za platni promet br. 05-5838/2 od 01.12.2006. godine utvrđeno je da na računu DOO "Lumex Mont" Podgorica, u periodu od 01.03.2004 godine do 31.12.2004 godine nije bilo knjigovodstvenih promjena, te da blokada na računu DOO "Lumex Mont" iznosi 6.535,00 €.

Iz nalaza i mišljenje vještaka finansijske struke Borke Boričić Ki.br.06/191 od 12.12.2006 godine utvrđeno je da, obzirom da u knjigovodstvenoj dokumentaciji "Simgor" DOO Podgorica nema naloga za naplatu izdatih od strane "Lumex Mont", a po izjavi ovlašćenih službenika nijesu ni predati toj službi, a da ovlašćenja br.14-19 izdata od strane "Lumex Mont" i predata u službu knjigovodstva "Simgor" DOO Podgorica ne sadrže naziv povjerioca, osnov i iznos duga, kao ni datum izdavanja i datum dospijeca obaveza, što nije u skladu sa Odlukom o obliku, sadržini i upotrebi jedinstvenih instrumenata platnog prometa za plaćanje u zemlji (SL.list RCG br.59/2002), te nijesu dokument koji se može koristiti u postupku naplate potraživanja, to se roba koju je "Simgor" isporučio 15.04.2004 godine DOO "Lumex Mont", po računu br.350 u iznosu od 4.759,00 € nije mogla naplatiti ovlašćenjima br.14-19 bez obzira da li je na računu dužnika bilo sredstava.

Iz izvoda iz KE za okrivljenog Milošević Slobodana, dostavljen od Uprave policije OB Kolašin od 20.11.2008. godine, utvrđeno je da imenovani ne prolazi kroz kaznenu evidenciju te područne jedinice, a iz izvoda iz KE za okrivljenog Volkov Momčila dostavljen od Uprave policije Ispostava Cetinje od 21.01.2009. godine, utvrđeno je da imenovani ne prolazi kroz kaznenu evidenciju te područne jedinice.

Cijeneći navode optužbe, odbranu okrivljenih i provedene dokaze, sud je našao da nije dokazano da je okrivljeni Volkov Momčilo izvršio krivično djelo prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, a okrivljeni Milošević Slobodan krivično djelo nesavjestan rad u privrednom poslovanju na način, u vrijeme i na mjestu kako je to bliže precizirano izrekom presude.

Naime, dokazima provedenim na glavnom pretresu nije dokazano da je okrivljeni Volkov Momčilo kao vlasnik i direktor preduzeća "Lumex Mont" DOO Podgorica, tokom marta i aprila 2004 godine u Podgorici u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, lažnim prikazivanjem činjenica da je vlasnik poslovnog prostora površine 36 m² u stambenom objektu na parceli 132 b DUP "Nova Varoš" KO Podgorica I, parcela 2234, iako je znao da označena nepokretnost kod Područnog organa Direkcije za nekretnine u Podgorici nije upisana kao njegovo vlasništvo niti vlasništvo njegovog preduzeća, doveo u zabludu okrivljenog Milošević Slobodana, direktora oštećenog preduzeća "Simgor" DOO Podgorica da mu na štetu imovine tog preduzeća preda robu u vrijednosti od 4.759,00 € po otpremnici broj 350 od 15.04.2004 godine i time pribavio sebi imovinsku korist u iznosu od 4.759,00 €. Prednje činjenično

utvrđenje je potvrđeno dokazima provedenim na glavnom pretresu iz kojeg dokaznog materijala se ne može izvesti zaključak da je izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret. Naime, prilikom ugovaranja posla sa okrivljenim Milošević Slobodanom, direktorom oštećenog preduzeća "Simgor" DOO Podgorica, za kupljenu robu u aprilu 2004 godine je predao šest ovlašćenja za naplatu, nadajući se da će imati sredstava na svom žiro računu, a ovo imajući u vidu ugovaranje poslova, zaključivanjem ugovora sa Evropskom agencijom, do koje realizacije nije došlo, iz kojeg razloga je, radi obezbeđenja naplate, zaključio ugovor o hipoteci sa okrivljenim Milošević Slobodanom, na poslovnom prostoru, za koji je u vrijeme zaključenja ugovora vjerovao da će biti njegovo vlasništvo po novu ugovora zaključenog sa preduzećem "Mizomi". Polazeći od naprijed navedenog, kao i činjenice da je nakon zaključenja ugovora došlo do problema u poslovanju sa preduzećem "Mizomi" iz kojih razloga je u toku postupak pred Privrednim sudom u Podgorici, te da kod takvog stanja stvari okrivljeni nije bio u mogućnosti da se uknjiži kao vlasnik poslovnog prostora, ne mogu dovesti do zaključka da je, lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu okrivljenog Milošević Slobodana, a u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, koja je bitan element krivičnog djela prevara, pa po nalaženju suda navedene radnje okrivljenog se ne mogu okarakterisati kao namjera istog da pribavljanjem imovinske koristi dovede u zabludu oštećenog, zbog čega ga je sud, usled nedostatka dokaza u tom pravcu, a shodno čl.363 st.1 tač.3 ZKP-a oslobodio od optužbe.

Takođe, tokom dokaznog postupka nije utvrđeno da je okrivljeni Milošević Slobodan, kao direktor DOO "Simgor" Podgorica nesavjesno poslovao i time iz nehata tom privrednom društvu prouzrokovao štetu u iznosu od 4.759,00 € na način što je sa okrivljenim Volkov Momčilom radi obezbeđenja naplate potraživanja zaključio ugovor o prenosu prava svojine hipotekom kojim se preduzeće "Lumex Mont" kao dužnik, radi obezbeđenja naplate potraživanja u iznosu od 5.000 € sa rokom vraćanja od šest mjeseci za preuzetu robu od povjerioca, oštećeno preduzeće "Simgor" DOO Podgorica, obavezuje da prenese pravo svojine na povjerioca na označenom poslovnom prostoru površine 36m² u stambenom objektu na parceli 132 B DUP Nova Varoš KO Podgorica I, parcela 2234, a da prethodno nije provjerio da li je označena nepokretnost vlasništvo okrivljenog Volkova ili njegovog preduzeća, i ako je od člana Odbora direktora DOO "Simgor" Blagoja Stošića dobio nalog da prije zaključenja ugovora provjeri dokaz o vlasništvu na predmetnoj nepokretnosti. Prednje činjenično utvrđenje je potvrđeno dokazima provedenim na glavnom pretresu, prevashodno svjedočkim iskazom Ivanović Dragice, koja se jasno izjasnila da je kao službenik računovodstva oštećenog preduzeća, preuzela ovlašćenja za naplatu koja je primio okrivljeni Milošević Slobodan, da su ista bila uredno potpisana i ovjerena od strane okrivljenog Volkov Momčila, te da, u slučaju da je bilo nedostataka u pogledu navedenog, ista bi o tome upoznala i upozorila Miloševića, te je navedenom iskazu sud poklonio punu vjeru, cijenio ga kao jasan, precizan i

uvjerljiv. U prilog navedenom ide i činjenica da okrivljeni Milošević Slobodan, dva mjeseca nakon zaključenja ugovora nije bio direktor oštećenog preduzeća, usled čega nije mogao preduzimati nikakve radnje u interesu istog, kao i činjenica da je ovlašćeni predstavnik oštećenog istakao da je ovlašćenja za naplatu, nakon provjere dokumentacije preduzeća, predao Ivanović Dragici u oktobru 2005 godine u cilju realizacije istih, dakle, godinu dana nakon dospijeca zadnjeg ovlašćenja, pa shodno iznijetom sud nalazi da u radnjama okrivljenog nema nesavjesnog postupanja, kao bitnog elementa krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret, jer dokazima provedenim na glavnom pretresu nije dokazano da je okrivljeni Milošević Slobodan nesavjesno postupao, jer se pod njegovim nesavjesnim poslovanjem može smatrati nemarnost koja prelazi običnu nemarnost.

Imajući u vidu sve prethodno navedeno sud je okrivljene Volkov Momčila i Milošević Slobodana, shodno čl. 363 st.1 tač.3 ZKP-a, oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da su isti izvršili krivična djela koja im se optužnicom stavljaju na teret.

Sud je oštećenog kao tužioca, shodno čl.212 ZKP-a, radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva uputio na redovnu građansku parnicu, iz razloga što podaci krivičnog postupka ne pružaju dovoljno osnova za presuđenje u tom dijelu.

Odluku o troškovima krivičnog postupka, sud je donio shodno čl.203 ZKP-a, a isti padaju na teret oštećenog kao tužioca, a iz razloga što su okrivljeni oslobođeni od optužbe, o čemu će sud donijeti posebno rješenje.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 07.07.2009 godine

ZAPISNIČAR

Kilibarda Cvijeta, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA SUDIJA

Boričić Natalija, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda
u roku od 15 dana od dana prijema presude.

ZTO: Cvijeta Kilibarda

